

umdæminu um málefni þetta, skal yður til vitundar gefið yður ^{1866.}
til leiðbeiningar, að með því að lækniir sá, sem hér ræðir um, 12. Janúar.
hvorki er skipaður aðstoðarlæknir í vesturumdæminu, og
honum heldur ekki hefir verið kennd læknisfræði eptir tilhlutun
þess, þá getur suðuramtið, þó það þykist eiga tilkall til að fá
endurgoldinn kostnað þann, sem varið hefir verið til að kenna
honum til að verða aðstoðarlæknir, samkvæmt reglum þeim, sem
settar eru í bréfi dómsmálastjórnarinnar 12. maímán. 1849¹, að
minnsta kosti ekki komið fram með það tilkall gegn jafnaðarsjóði
vesturamtsins.

6. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir 12. janúar.
vesturumdæminu, um skipti á dánarbúi Melsteðs
amtmanns.

Í bréfi dagsettu 15. júnímán. f. á. skýrði dómsmálastjórnin
amtinu frá, að hún af ástæðum þeim, sem teknar eru fram í
úrskurði hennar 3. októbermán. 1864, enn sem fyr hlyti að
vera á því máli, að sýslumaðurinn í Snæfellsnessýslu ætti að
fá dánarbúi Melsteðs amtmanns, sem sýslumaðurinn í Mýra og
Hnappadalssýslu hafði til meðferðar sem settur skiptaráðandi, til
skiptaumráða framvegis, og þar sem hinn fyrnefndi sýslumaður

¹) Kaffi sá í bréfinu, sem hér er skýrskotað til, er svo látandi:

þar sem þér, herra stiptamtmaður, hafið spurt um, úr hvaða
amts jafnaðarsjóði eigi í hverju einstöku tilfelli að greiða borgun
þá fyrir að kenna aðstoðarlæknunum, sem skipað er fyrir um í
opnu bréfi 23 águstmán. 1848, þá fæ eg ekki sæð, að aðrar
reglur verði gefnar um það efni, en að greiða eigi borgunina úr
jafnaðarsjóði þess amts, sem hlutast hefir til um, að aðstoðar-
lækninum er kennt, og má ætla, að það venjulega sé sama amtið,
sem kennslan fer fram í. Að minnsta kosti er það sjálfsagt, að
þegar borgunin hefir verið greidd úr jafnaðarsjóði eins amtsins,
ber að annast um, að það njóti árangursins af kennslunni.

Að öðru leyti verða amtmennirnir, hver í sínu umdæmi, að
ákveða, hverjum og hvernig eigi að greiða borgun þá, sem hér
ræðir um, og yfir höfuð að tala að annast um, að henni sé varið
á hagfelldasta hátt.

1866.

12. janúar.

hefir spurt um, hvernig eigi að fara um skiptalaunin, þá eigi um þau að fara í líking við ákvörðunina í 37. grein í aukatjekjureglugjörðinni frá 10. septembermán. 1830, þannig að amtið, ef til kemur, eigi að ákveða með úrskurði sínum, hversu mikið hvorum þessara tveggja skiptaráðanda beri af þeim. Nú hafið þér, herra amtmáður, í bréfi 21. septembermán. f. á. skýrt frá, að þar sem stjórnarráðið hafi byggt úrskurd sinn á því, að skiptunum á dánarbúi þessu ekki væri enn lokið, eins og stjórnarráðið hlaut að gjöra eptir skýrslum þeim, sem það hafði þá fengið um málefni þetta, þá sè þessu ekki þannig varið, því að Jóhannes sýslumaður Guðmundsson hafi lokið skiptunum 15. ágústmán. 1864, og hafið þér spurt um, hvort amtið, fyrst svona sè ástatt, eigi að skera úr, hvernig eigi að skipta skiptalaununum. Um þetta efni skal yður til vitundar gefið, sjálfum yður til leiðbeiningar og til þess að þér kunngjörðið það, að með því að það, sem úrskurðir stjórnarráðsins 15. júnímán. f. á. og 3. októbermán. 1864 voru byggðir á, samkvæmt því sem embættismenn þeir, er hlut áttu að máli, þá höfðu skýrt frá, hefir reynzt vera rangt, þá skulu úrskurðir þessir vera ógildir, og verður það að vera komið undir Böving sýslumanni sjálfum að fylgja fram rétti þeim, sem hann þykist hafa, á þann hátt, sem honum finnst hagfelldastur til að ná tilgangi sínum.

17. janúar.

7. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir vesturumíðæminu, um leyfi handa Emil Möller lyfsala til að verzla með venjulegar kaupmanna vörur.

Með bréfi 26. októbermán. f. á. hafið þér, herra amtmáður, sent hingað bænarskrá nokkra ásamt álitsskjali hlutaðeiganda sýslumanns um hana; í henni fer Emil Möller, lyfsali í Stykkishólmi, þess á leit, að sèr sè leyft jafnframt lyfjasölunni að verzla með vörur þær, er kaupmenn eru vanir að hafa, með sömu skilmálum og kjörum, og Jakobsen, er áður var lyfsali í greindum verzlunarstað, var leyft það með bréfi hins konúnglega rentukammers, dagsettu 20. aprílmán. 1839.